

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) (jud. R. Pascari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Dumitru Visternicean
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andrei Ceban,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Ceban împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Moldcărbune” cu privire la încasarea prejudiciului material, a penalității, a indemnizației de concediu, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 08 septembrie 2016, Andrei Ceban a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Moldcărbune” solicitând încasarea prejudiciului material pentru reținerea eliberării carnetului de muncă în mărime de 192000 lei, a penalității pentru neachitare în termen a indemnizației de concediu în sumă de 9083 lei, încasarea indemnizației de concediu în mărime de 2930 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 96000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 250 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 01 octombrie 2004 a fost angajat în funcția de mecanic la SRL „Moldcărbune” cu un salariu lunar de 2000 lei, unde a activat până la data de 30 octombrie 2006. În carnetul de muncă s-a menționat precum că a fost concediat la data de 02 ianuarie 2009, în temeiul art. 86 lit. h) Codul muncii - absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive.

A indicat reclamantul că, a fost emis un ordin fals privind concedierea sa din funcție, iar carnetul de muncă i-a fost eliberat abia la 10 septembrie 2014, fiind reținut carnetul în perioada 30 octombrie 2006 - 10 septembrie 2014, adică 96 luni și 10 zile. În perioada aceasta a fost în imposibilitate de a se angaja în câmpul muncii, iar prin acțiunile pârâtului SRL „Moldcărbune” i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 192000 lei.

A menționat că, pârâtul nu i-a achitat nici indemnizația de concediu pentru

anul 2006 în mărime de 2930 lei, iar pentru perioada de 96 luni SRL „Moldcărbune” este obligat să-i achite suplimentar plata pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce constituie 9083 lei. În opinia reclamantului, pârâtul urmează să-i achite în total suma de 204013 lei.

A afirmat reclamantul că, pârâtul i-a cauzat un prejudiciu moral considerabil ce se exprimă prin suferințele psihice pe care le-a suportat, fiind lipsit ilegal de către pârât de posibilitatea de a munci timp de 96 luni. În perioada respectivă nu a dispus de mijloace financiare pentru a-și întreține familia, fiind nevoit de a împrumuta, sume pe care nu le-a restituit în termen și a fost nevoit de a le restitui din pensia ce o primește.

Prin încheierea din 17 noiembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău s-a strămutat Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău pentru judecare cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Ceban împotriva SRL „Moldcărbune” cu privire la încasarea prejudiciului material, a penalității, a indemnizației de concediu, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Ceban împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Moldcărbune” cu privire la încasarea prejudiciului material, a penalității, a indemnizației de concediu, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată și ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Instanța de fond a respins ca fiind tardivă acțiunea în partea încasării de la SRL „Moldcărbune” în beneficiul lui Andrei Ceban a indemnizației de concediu în mărime de 2930,00 lei, a penalității pentru neachitarea în termen a indemnizației pentru concediu în mărime de 9083, 00 lei și a prejudiciului material pentru reținerea carnetului de muncă până la 09 septembrie 2013-dată ce excede termenul de trei ani până la depunerea acțiunii în instanță, în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Andrei Ceban și s-a menținut hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

La 02 octombrie 2017, Andrei Ceban a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 31 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată depuse de Andrei Ceban împotriva SRL „Moldcărbune” cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a indemnizației de concediu.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărârile judecătorești contestate au fost pronunțate cu aplicarea și interpretarea eronată a legii și cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și aprecierea arbitrară a probelor, erori ce au dus la soluționarea greșită a pricinii. Atât instanța de fond, cât și cea de apel au examinat în mod subiectiv și superficial litigiul dat, aplicând și interpretând în mod eronat legea, fapt inadmisibil.

Indică recurentul că, în motivarea hotărârilor contestate, instanțele de judecată invocă că cererea de chemare în judecată a fost depusă tardiv, peste termenul de prescripție extinctivă prevăzut la art. 271, 272 Cod civil, art. 355 Codul muncii.

Aceste concluzii, în opinia recurentului, sunt neîntemeiate, declarative, purtând un caracter general, iar probele anexate la prezenta cauză, nu au fost cercetate și apreciate de către instanța de fond.

Cu referire la pronunțarea hotărârilor judecătorești cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și aprecierea arbitrară a probelor, erori ce au dus la soluționarea greșită a pricinii, menționează recurentul că, instanța de fond și apel nu au examinat și soluționat în mod complet și obiectiv toate solicitările expuse în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 11 iulie 2017, iar Andrei Ceban a declarat recurs la 02 octombrie 2017.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 25 iulie 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d.160), însă date despre recepționare acesteia, lipsesc. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Andrei Ceban, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Ceban nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Andrei Ceban.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Ceban împotriva deciziei din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Dumitru Visternicean

Mariana Pitic